దైవధ్యానం

A DAILY BIBLE STUDY LESSON FROM ANNA GLOBAL MINISTRIES

Monday 8th March 2010

నేను నీతో చెప్పినది నెరవేర్చువరకు నిన్ను విడువను. ఆది. 28:15

కీర్తన 80

ప్రధాన గాయకునికి. షోషన్నీమ్ ఏదూత్ అను రాగముమీద పాడదగినది. ఆసాపు కీర్తన

ఇశ్రాయేలునకు కాపరీ, చెవియొగ్గుము, మందవలె యోసేపును నడిపించువాడా,
కెరూబులమీద ఆసీనుడవైనవాడా, ప్రకాశింపుము
2 ఎఫ్రాయిము బెన్యామీను మనష్షే అనువారి యెదుట, నీ పరాక్రమమును మేల్కొలిపి మమ్మును
రక్షింపరమ్ము
3 దేవా, చెరలోనుండి మమ్మును రప్పించుము. మేము రక్షణనొందునట్లు నీ ముఖకాంతి
ప్రకాశింపజేయుము.
4 యెహోవా, సైన్యములకధిపతవగు దేవా, నీ ప్రజల మనవి నాలకింపక నీవెన్నాళ్లు నీ కోపము
పొగరాజనిచ్చెదవు?
5 కన్నీళ్లు వారికి ఆహారముగా ఇచ్చుచున్నావు. విస్తారమైన కన్నీళ్లు నీవు వారికి పానముగా ఇచ్చు
చున్నావు.
6 మా పొరుగువారికి మమ్ము కలహకారణముగా జేయుచున్నావు.
7 సైన్యములకధిపతివగు దేవా, చెరక్రనుండి మమ్ము రప్పించుము, మేము రక్షణనొందునట్లు నీ
ముఖకాంతి ప్రకాశింపజేయుము.
8 నీవు ఐగుప్తులో నుండి యెక ద్రాక్షావల్లిని తెచ్చితివి అన్యజనులను వెళ్లగొట్టి దాని నాటితివి
9 దానికి తగిన స్థలము సిద్ధపరచితివి దాని వేరు లోదుగా పారి అది దేశమంతట వ్యాపించెను
10 దాని నీడ కొండలను కప్పెను దాని తీగెలు దేవుని దేవదారు వృక్షములను ఆవరించెను.

11 దాని తీగెలు సముద్రమువరకు వ్యాపించెను యూఫ్రటీసు నదివరకు దాని రెమ్మలు వ్యాపించెను.
12 త్రోవను నడుచువారందరు దాని తెంచివేయునట్లు దానిచుట్టుకున్న కంచెలను నీవేల పాడుచేసితివి ?
13 అడవిపంది దాని పెకలించుచున్నది. పొలములోని పశువులు దాని తినివేయుచున్నవి.
14 సైన్యములకదిపతివగు దేవా, ఆకాశములోనుండి మరలచూడుము. ఈ ద్రాక్షావల్లిని దృష్టించుము.
15 నీ కుడిచేయి నాటిన మొక్కను కాయుము నీకొరకు నీవు ఏర్పరచుకొనిన కొమ్మను కాయుము.
16 అది అగ్నిచేత కాల్చబడియున్నది నరకబడియున్నది నీ కోపదృష్టివలన జనులు నశించుచున్నారు.
17 నీ కుడిచేతి మనుష్యునికి తోడుగాను, నీకొరకై నీవు ఏర్పరచుకొనిన నరునికి తోడుగాను
నీ బాహుబలముండును గాక.
18 అప్పుడు మేము నీ యొద్దనుండి తొలగిపోము. నీవు మమ్మును బ్రదికింపుము అప్పుడు నీ నామమును
బట్టియే మేము మొఱ్ఱపెట్టుదుము
19 యెహోవా, సైన్నములకధిపతివగు దేవా, చెరలో నుండి మమ్ము రప్పించుము. మేము రక్షణ
నొందునట్లు నీ ముఖకాంతి ప్రకాశింపజేయుము.

Psalm 80 -

1 Give ear, O Shepherd of Israel, Thou that leadest Joseph like a flock; Thou that sittest [above] the cherubim, shine forth.
2 Before Ephraim and Benjamin and Manasseh, stir up thy might, And come to save us.
3 Turn us again, O God; And cause thy face to shine, and we shall be saved.
4 O Jehovah God of hosts, How long wilt thou be angry against the prayer of thy people?
5 Thou hast fed them with the bread of tears, And given them tears to drink in large measure.
6 Thou makest us a strife unto our neighbors; And our enemies laugh among themselves.
7 Turn us again, O God of hosts; And cause thy face to shine, and we shall be saved.
8 Thou broughtest a vine out of Egypt: Thou didst drive out the nations, and plantedst it.
9 Thou preparedst [room] before it, And it took deep root, and filled the land.
10 The mountains were covered with the shadow of it, And the boughs thereof were [like] cedars of God.
11 It sent out its branches unto the sea, And its shoots unto the River.
12 Why hast thou broken down its walls, So that all they that pass by the way do pluck it?
13 The boar out of the wood doth ravage it, And the wild beasts of the field feed on it.
14 Turn again, we beseech thee, O God of hosts: Look down from heaven, and behold, and visit this vine,
15 And the stock which thy right hand planted, And the branch that thou madest strong for thyself.

16 It is burned with fire, it is cut down: They perish at the rebuke of thy countenance.
17 Let thy hand be upon the man of thy right hand, Upon the son of man whom thou madest strong for thyself.
18 So shall we not go back from thee: Quicken thou us, and we will call upon thy name.
19 Turn us again, O Jehovah God of hosts; Cause thy face to shine, and we shall be saved.

The psalmist complains of the miseries of the church. (1-7)

He that dwelleth upon the mercy-seat, is the good Shepherd of his people. But we can neither expect the comfort of his love, nor the protection of his arm, unless we partake of his converting grace. If he is really angry at the prayers of his people, it is because, although they pray, their ends are not right, or there is some secret sin indulged in them, or he will try their patience and perseverance in prayer. When God is displeased with his people, we must expect to see them in tears, and their enemies in triumph. There is no salvation but from God's favour; there is no conversion to God but by his own grace.

Its former prosperity and present desolation. (8-16)

The church is represented as a vine and a vineyard. The root of this vine is Christ, the branches are believers. The church is like a vine, needing support, but spreading and fruitful. If a vine do not bring forth fruit, no tree is so worthless. And are not we planted as in a well-cultivated garden, with every means of being fruitful in works of righteousness? But the useless leaves of profession, and the empty boughs of notions and forms, abound far more than real piety. It was wasted and ruined. There was a good reason for this change in God's way toward them. And it is well or ill with us, according as we are under God's smiles or frowns. When we consider the state of the purest part of the visible church, we cannot wonder that it is visited with sharp corrections. They request that God would help the vine. Lord, it is formed by thyself, and for thyself, therefore it may, with humble confidence, be committed to thyself.

A prayer for mercy. (17-19)

The Messiah, the Protector and Saviour of the church, is the Man of God's right hand; he is the Arm of the Lord, for all power is given to him. In him is our strength, by which we are enabled to persevere to the end. The vine, therefore, cannot be ruined, nor can any fruitful branch perish; but the unfruitful will be cut off and cast into the fire. The end of our redemption is, that we should serve Him who hath redeemed us, and not go back to our old sins.